

veno. Podle poslední věty § 7 vlád. nař. může se úprava státi jen podle § 3 cit. vlád. nař. a za podklad pro ni mohou sloužiti jediné upravovací základy v době oznámení propachtovateli, pokud se týče návrhu pachtýřova u soudu, v souzeném případě tedy základy v roce 1933. Mohou tedy při této úpravě pachtovného přijíti v úvahu jen ceny obilnin vyhlášené v tomto roce, jež nutno vzíti za podklad pro úpravu pachtovného pro celé období 1932—1935, jak také učinil soud první stolice. I když jest souhlasiti se stěžovatelkou, že tyto ceny mohou býti v příštích letech jiné než ony, podle nichž upravil pachtovné soud první stolice, nemohou tvořiti základnu pro úpravu pachtovného žádanou v roce 1933, nýbrž podkladem pro výpočet nejvyššího pachtovného mohou tu býti jen průměrné ceny z údobí měsíců července až listopadu 1933, v kterémžto roce končila lhůta k pachtýřovu oznámení propachtovateli, že žádá o úpravu pachtovného. Změniti tuto základnu jest věcí zákonodárcovou. První soud, upraviv pachtovné i za pachtovní léta 1933/1934 a 1934/1935, neposoudil věc právně mylně.

N e j v y š š í s o u d vyhověl dovolacímu rekursu propachtovatelky a změnil napadené usnesení, jež zůstalo co do pachtovného roku 1932/1933 nedotčeno, v ostatní části tak, že pachtýř má nárok na úpravu pachtovného pro pachtovní rok 1933/34 a 1934/35 podle zásad § 3 vládního nařízení ze dne 29. července 1933 čís. 164 sb. z. a n. na základě průměrných cen roku 1934 pokud se týče 1935.

D ů v o d y:

Podle § 3 vl. nař. z 29. července 1933 čís. 164 sb. z. a n. se má pachtovné vypočítati podle bursovních záznamů za měsíce červenec až listopad toho kterého sklizňového roku. Podle toho nemůže býti pochybné, že základ pro určení pachtovného není stejný pro všechny tři pachtovní roky, nýbrž řídí se podle toho, jaké budou průměrné ceny v tom kterém roce. Že pachtýř musí uplatniti nárok na úpravu pachtovného i pro léta budoucí ve lhůtě vládním nařízením čís. 164/1933 určené, má za následek jen, že soud může jen zásadně vysloviti, že pachtýř nárok na úpravu pachtovného má a podle jakých zásad jest je vypočísti. Rozhodnutí nižších soudů je tedy nezákonné (§ 46 odst. (2) zák. z 19. června 1931 čís. 100 sb. z. a n.), pročez muselo býti dovolacímu rekursu vyhověno.

Čís. 13956.

Služební poměry železničních zaměstnanců.

Podmínky pro zařazení kancelářského výpravčího ve službě účetně administrativní do statu III a).

Úspěšný výkon t. zv. inteligenční zkoušky neodůvodňuje jmenování do statu III a).

(Rozh. ze dne 22. listopadu 1934, Rv I 1529/32.)

Žalobce, jenž byl s platností od 1. července 1921 jmenován oficiálem státních drah statu III b) s pořadím od 1. ledna 1920, domáhal se na československém státu (železniční správě), by byl s platností od 1. července 1921 zařaděn do úřednického statu III a) a aby mu byl nahrazen rozdíl ve služném a činovném, vzešlý od 1. ledna 1926. Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolíc, Nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

Jest především zkoumati, zda žalobci vůbec příslušel nárok, aby byl zařaděn do úřednického statu III a).

Z toho, že žalobci příslušel nárok, aby byl podle výnosu ministerstva železnic ze dne 30. června 1920, čís. 17.301-I/3 jmenován kancelářským výpravčím s platností od 1. července 1920, neplyne ještě jeho další nárok, aby byl zařaděn do úřednické kategorie statu III a), neboť uvedeným výnosem [oddíl A ad a)] byla kategorie kancelářských výpravčů zařaděna do podúřednické skupiny B. Teprve nařízením ministerstva železnic ze dne 18. června 1921 čís. 35.081-I/3, jímž byl dosavadní jednotný status III železničních úředníků rozdělen s platností od 1. ledna 1921 ve status III a) a status III b), byla i kategorie kancelářských výpravců zařaděna do statu III a), a v š a k j e n p o t u d, p o k u d j s o u d á n y p ř e d p o k l a d y s t a n o v e n é p r o v á d ě c í m n a ř í z e n í m. Zároveň bylo nařízením čís. 35.081-I/3 pro úředníky zařaděné do statu III a) předepsáno vyšší vzdělání, jehož úprava byla vyhrazena zvláštnímu výnosu. Nařízení ministerstva železnic ze dne 18. června 1921 čís. 35.081-I/3 bylo pak provedeno výnosem téhož ministerstva ze dne 23. srpna 1921 čís. 47.603. V odst. 8 a) tohoto výnosu byly pro uchazeče o místa kancelářských výpravců ve službě účetně administrativní stanoveny zvláštní podmínky předběžného vzdělání. V přechodních ustanoveních téhož výnosu bylo dále stanoveno v odst. 1., že z dosavadních zaměstnanců již stabilizovaných v kategoriích dříve uvedených, mezi něž náleží též kategorie kancelářských výpravců, se zařadí do statu III a) bez rozdílu, jsou-li dosud podúředníky nebo již úředníky statu III. všichni ti, kteří n o v ě s t a n o v e n ý m p o d m í n k á m o h l e d n ě p ř e d b ě ž n ě h o v z d ě l á n í v y h o v u j í. Tim se jasně odkazuje na podmínky předběžného vzdělání, stanovené v témže výnosu pro uchazeče o místa příslušných kategorií. Pro kancelářské výpravce ve službě účetně administrativní, jakým byl žalobce, byly stanoveny podmínky úspěšného absolvování čtyř nižších tříd středoškolského ústavu nebo měšťanské školy a dvoutrídní školy obchodní, nadané právem veřejnosti, anebo konečně učebního běhu spojeného s měšťanskou školou. Těmto podmínkám žalobce nevyhovoval, neboť podle zjištění soudu první stolice měl tehdy jen obecnou školu. Úspěšný výkon t. zv. inteligenční zkoušky (ve smyslu výnosu ministerstva železnic ze dne 18. října 1919 čís. 34.842), které se žalobce podrobil dne 27. května 1921, by odůvodňoval jen jmenování do statu III b), nikoli do statu III a), což plyne z posledního odstavce výnosu čís. 47.603/1921 (před ustanoveními pře-

chodnými). Na žalobce se tedy nevztahuje ustanovení odstavce prvního, nýbrž ustanovení odstavce druhého přechodních ustanovení výnosu čís. 47.603/1921, podle něhož ze zaměstnanců příslušných kategorií, kteří mají nižší předběžné vzdělání, než jest tímto výnosem stanoveno, se zařadí do statu III a) jen ti, kteří příslušnou službu skutečně konají, mají nejméně dobrou kvalifikaci, svou inteligencí a dosavadním služebním výkonem a chováním plně uspokojují a jsou v každém ohledu důvěry hodni. Již první soud zjistil, že žalobce byl pro hrubé služební poklesky dvakrát propuštěn a že byl několikrát pořádkově trestán pro neslušné chování mimo službu, pro neslušné a urážlivé chování proti úředníkovi, pro odepření poslušnosti a podnapilost a pro nepřístojné chování ve vlaku, na stanici a proti orgánu ředitelství. Tato zjištění prvního soudu nebyla v odvolání napadena a odvolací soud z nich vycházel podle § 498 c. ř. s. Dovolací soud schvaluje závěr z těchto zjištění nižšími soudy vyvozený, že žalobce svým dosavadním služebním výkonem a chováním plně neuspokojoval a že nebyl v každém ohledu důvěry hoden. Na tom nic nemění okolnost, že žalobce byl reaktivován, neboť jeho reaktivace ještě neznamena, že svým dosavadním služebním výkonem a chováním plně uspokojoval a že byl v každém směru důvěry hoden. Dovolatelův poukaz na výnos ministerstva železnic ze dne 27. června 1910 (nikoli z roku 1920), čís. 22.518 nemá významu pro spor, ježto se v něm vykládá pojem úplné neviný jen se zřetelem k provedenému disciplinárnímu řízení. Nižší soudy tedy správně uznaly, že žalobci nepřislušel nárok, aby byl zařazen do statu III a). Neměl-li žalobce nárok na zařazení do statu III a), pak není oprávněn se domáhati, aby mu byla v tomto statu propočítána služební doba, a není proto třeba obírat se dovolatelovými vývody o významu výnosu ministerstva železnic ze dne 24. září 1921 čís. 53.924 o propočítání služební doby státních zaměstnanců pro obor správy státních drah.

Čís. 13957.

Skutečnost, že se stalo určité usnesení obecního zastupitelstva (v Čechách), a jaký je jeho obsah, může být prokázána, není-li protokolu, jinými přípustnými průvody.

(Rozh. ze dne 22. listopadu 1934, Rv I 2076/32.)

Obec S. v Čechách domáhala se na žalovaném zaplacení příspěvku 1000 Kč na opravu cesty a opírala žalobní nárok o dohodu se žalovaným. Procesní soud první stolice žalobu zamítl, odvolací soud uznal podle žaloby.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Podle § 31 čís. 4 zák. ze dne 16. dubna 1864 čís. 7 z. zák. pro království České bylo nutno, by se zastupitelstvo obce S. usneslo, že obec přejímá cestu do vlastnictví a do správy. To se také stalo, neboť odvo-